

מזהרָא"ש דערצִילַט

טאג שובביים

מיר האבן יעכט אַרְיִינְגָּעָטְרָעָט אַין ד'
 הַיְלָגָע טאג פון שׁוֹבֶּבֶג "ס", וואס דער הייליגער
 אַארְיִיְהַקְדּוֹשְׁה האט מגלה געווען אַז ד' וואכן
 עגענען גאָר שְׂטָאָרָק מס'ול אוּרְפָּשָׁוְה, אַין ד'
 עַצְמַתְיָגָע טאג איז גַּרְנְגָּעָר זִיך צוֹ דַעֲרַנְעַטְרָעָן
 נְצָוָת אַיְבָּעָרְשָׁוֹן, אָוֹן פַּאֲרָעָכְטָן אלְעָס וואס מַעַן
 האט גַּעַטְוֹן אַין לעַבְן.

דער אָרוּיַה הקדוש רעכנט אוייס וויפיל
צעניטיים א מענטש דארך פאסטן, אויר יעדע
עכברה באזונגערא וואס ער האט חס ושלום עובר
ענעוווען. אויב וועלן מיר דארפֿן פאסטן די אלע
צעניטיים, האבן מאיר נישט געונג טאג אין לעבן צו
קעגעין ערנדין די אלע צעניטיים.

דער הייליגער רבִּי האט גענאנגט אַמְשָׁל אַז
אַס אַז גַּעֲנוּן אַמְּאָל אַגְּרֵיסֶעֶר עֹזֶר וּאַס
הַחֲאַט עַהֲאַט בָּאַר אַסְאָק גַּעֲלַט. דָּעַר עֹזֶר הַחֲאַט
אַדְּרוֹיסְטַּעַגְבָּן אַמְּלַדְוָנָג אַז וּוֹעֵר עַס וּוַיְלָא בָּאַרְגָּן
עַלְעַלְתָּ קָעָן קוּמָעַן צַו אַיִם אַז בָּאַרְגָּן וּוַיְפִּילּ מַעַן
וּוֹלְלָא. פָּאַרְשָׁכִיטִי זָק אַז עַס זַעֲנָעַן גַּעֲנוּן
אַיְלָא בְּעַרְגָּנוּגָן מַעֲנַטְשָׁן וּוּעַלְעַה האַבָּן זִיךְ צוֹגְעַכָּאָפָּט
דָּעַוְצָיו אַז דָּעַר עֹזֶר הַחֲאַט טַאַקָּע גַּעֲנָאָגְטָסְפָּר
עַדְן וּוַיְפִּילּ מַעַן נָאָר גַּעֲנוֹאַלְטָן, אַז עַד הַחֲאַט
<<<

א גוט וווארט

אלע אַרְצָה צֵיִן פְּרִילִיכִיךְ,
אלע אַרְצָה דְּקָחוֹת אָנוּ מְרִירּוֹת, קְוּמֶט
מְעֻנְצָשׁ פָּוּ עֲצֹבּוֹת וּמְרָה שְׁחֹרָה,
אָנוּ אלע הַצְלָחָה אָנוּ בְּרוּכּוֹת קְוּמֶט אַיִבְךְ
מְעֻנְצָה אַיִ פְּרִילִיכִיךְ דָּעָר רַבִּי זַגְטַּסְפֶּר (ספר
המדוזות אות שבקה חלק ב', סימן א'): "כִּי שְׁהוּא
שְׁמַמְּטָמֵיד, עַל יְדֵי זה הוּא מְצַלִּים", אַיִ
וּוּרָע עַס אַיִ שְׂטָעַנְדִּיגְ פְּרִילִיכִיךְ – אַיִ
מְצַלִּיכִיךְ.

די עיירן הצלחה איז – אז מען האט
שלום בית; דורך שמחה איז דא שלום
בבית, ווען מען איז פְּרִילִיךְ באָכָּעָרט
אַנְגָּרִינְשֶׁט, מען צָעֵט נאר די מעלות
איינער אויפן צוּיִיטן.

דו זאלסט נאר זינגען אונ טאנצן, און פרעריליך מאכן דיין וויב אונ קניידער; במיט שמחה פאָרבערענט מען אלע קליפות זומשכיתים זואס מען האט באַשאָפּן דוֹרֶךְ פוגם זיינָן רַחֲמָנָא לְצָלָנוּ, מיט שמחה איזז מען זוכָה אָז דער אִיעָבָרְשְׁטָעָר אֵיז מומחול אויף אלע עַבְירָות. (עצמות אומנה וריה תשפ"ה)

אָוָארֶט אֹוִיפַּדְיַה פְּרֶשָׁה

הקבד העבזה על האנשים ויעשו בהם טוב וילשׂו בדברי שקר. אין די ואנckerיגע פרשה לערנגן מיר ווי די אידישע קינדרער זענען געוווען פארשקלאפעט פאר פרעה, געדארפט ארבעטען שועער, דורךגענאגען ביטרער שעוועידיין, בי דער אויר איבעלאטער האט געשית משה רבינו ז"י ארויסצונעמען פון מסרים, אויסליזון פון זעם שווענן גלוות, אבער עס איז נישט גענגאנען אויז שיעל, משה רבינו ז"י גענגאנען צו פרעה זאגן ער נאל ארויסישן די איזן פון מסרים איזן פעה האט נישט גענואלט, איזי האט נישט גענואלט, נאאקסאל גענגאנען צו פרעה איזן פרעה קאט אַכְּמָמָל נִישְׁתַּגְּוֹוֹאַלְט, איזי האט זיך אַכְּפָרְגָּעֵזְרָת עטיליכע קאל מעה רבינו האט זיך געקריגט מיט פרעה.
בָּאָס אֵי אַמְּלָחָה וְאֶס גִּיטָּא אַכְּפָרְגָּעֵזְרָת אַוְוי יְעַדְךָ, אַיִּינָמָאָל אֵיז דָּעַר מְעֻנְתָּשׁ בַּיִּיְּרָה אָזְנָמָאָל אַבְּגָּדְבָּהָרְבָּ�וּ

ענדיליגער טריינטער ערלויזות וירידות.
דאש איז אבער נישט ריכטיג, דער הייליגער רבּ הַאֲתָּה דָּרְצִיְּלֵט אֲזֶר הַאֲתָּה תְּזִבְּחֵנָה, אֲזֶר אַנְגָּעָן צִיט.

געוניגליך וווען א מעטש זיך פאר א גייע קבלה, אונז הייבט עס אן צו טון, ער פאלט אראפ אין קאל, ער פאלט אראפ נאכאמאל, ער פאלט נאכאמאל, מאל, מאכט ער אפ, "שוין, גענוג געווונן, איך האב שיין פרוברט, איך האב אנטערחוין אונז עס גייט נישט !", איך וויס יישט אויב אינגעראט הען זאנן אויך זיך "איך האב שיין געמאכט אונדריליגער טויזנטער קבלות, איך האב שיין אונדריליגער טויזנטער קאל גענוואטל וווען אן עאליגער איד", גען זיין קאסט שוין פרוברט צוויי מאל, דריי קאל, צען מאל, צואנצץ מאל, הונדערט קאל, מערסטטען טויזנט קאל, אבער נאך טויזנט מאל פרוברטין אונז דו פאלסט נאכלץ אראפ, דאן הייבטשו שיין זויף די האנט, "איך געב אויך, עס גייט מיר נישט", דער הייליגער רב' זאגט אבער: "איך האב פרוברט צו זיין אן ערליךער איד אונדריליגער טויזנטער מאל, איך האב נישט אונדערלאוט מײין ווילען !"

פָּרֹאַרְוָאָס אֶלְסָטָו אַוִּיגְגָעֵן דִּין שְׁעוֹר ? פָּרֹאַרְוָאָס אֶלְסָטָו אַוִּיגְגָעֵן דִּין דָּאוּנָעָן ? פָּרֹאַרְוָאָס
זָלְסָטָו אַוִּיגְגָעֵן דִּין שְׁמִירַת עַיִּינִים ? פָּרֹאַרְוָאָס זָלְסָטָו אַוִּיגְגָעֵן דִּין גַּעֲנָעָם
פָּרֹאַרְוָאָס זָלְסָטָו אַוִּיגְגָעֵן דִּין קְבָלָות וּוְאָס דַּי הַאָסְטָו זִיךְיָה
קָאָבֵן זִיךְיָה פָּרֹאַרְוָאָס זָלְסָטָו אַוִּיגְגָעֵן דִּין צָו תְּחִין דָּאָס ? אָר ? רָוב מְעֻטְשָׁן הַאָבָן שָׁוֹן אַפְּגָעָלָאַיט
וְאָס דַּי נִישְׁטָה הַאָסְטָו זִיךְיָה פָּרֹאַרְוָאָס ? וּוְיַיְלָע אַס גִּיְתָּה דִּין נִישְׁטָה
זָוִיְגָעֵעָבָן ? אַס גִּיְתָּה פָּרֹאַרְוָאָס ? אַס גִּיְתָּה דִּין נִישְׁטָה גַּעֲנָגָעָן, אַס אַיִן נִישְׁטָה דַּא אָזָא
וְאַס גִּיְתָּה זָוִיְגָעֵעָבָן ? אַס גִּיְתָּה פָּרֹאַרְוָאָס ? פָּרֹאַרְוָאָס בְּצָרְבִּין אַיִן
עַזְמָה ? אַס אַסְכָּד מַחְזָק זַיִן צָו דִּינְעָן דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁן.

אֲפִילוֹ וְרוּעֵן מִיר שָׁפִין זַיְד פַּאֲרַשְׁקָלָאֶפֶט פָּאָרְפָּרָה, פַּאֲרַקְעַכְעַטַּע צָוּ יָצַר הַרְעָ, דָּרְפָּמָן מִיר נַאֲקָמָאָל אָז נַאֲקָמָאָל לְלוּפָן צָוּ צָדִיק, צָוּ מִשָּׁה רְבִינָה, וּוָסָס עֲדָר וּוָעַט אָנוֹן מַחְזָק זַיְן אַלְזָא אַנְצָהָוִיָּקָן פָּסְקָן פְּרִישָׁ, נִישָׁת קִין חִילּוֹק וּוּפִילָּפָעָן מַעַן אַז שָׁוֹן גַּעֲפָאָלָן, אָז בִּים סָוּגָן וּוּעַלְמָן מִיר אַרְדוּיְיסָגִין פָּסְקָן אַנוּזָּר גְּלָוָתָ, אָז זַוְּהָ זַיְן צָוּוּרָן אַמְּתָע עַרְלִיבָע אַיְזָן.

>>> מזהר א"ש דערציאלייט

אַיִלְבָּרְשֶׁטֶן; דָּנָן אֲזִיָּה דָּעֵר אַיִלְבָּרְשֶׁטֶן מֹחֵל פָּאר דָּעֵם מַעֲטֵש אַיִלְבָּרְשֶׁטֶן יְיַעַן עֲבִירָה.
סְפָעִיצָּל וּוּעָן אֲידִי זָמָר שְׂעִירְשֶׁטֶן מֹחֵל פָּאר דָּעֵם צְוּיָּוִין אַסְפָּר וּוּסָס וּוּעַט יְנֻעָם מַחְזָק
עֲמַנְטֶשֶׁן, וּמַעֲרָד יְיַיָּן צְוּתְשָׁוָה, אֲזִיָּה דָּאַס נַאֲךְ מַעֲרָד חַשּׁוֹב. רַעַדְתָּ צָו אֲ
שְׁעַמְעָנוּן אַגְּזָנְעָמָעָן דִּי וּוּעָטָעוּן, אַזְּוִינָה קָעָן יְיַיָּן אֲזִיָּה נַיְשָׁט יְעָצָט אַיִן דִּי גִּיסְטָעָן צָו
עֲלָעָן חַיּוֹק אַדְרָר מַוְסָּר. וּוּעָן מַעָן גַּעֲבָט אַבְּעָר פָּאר יְעַמְדָן אַסְפָּר, אַוְן וּוּעַט עַס יְעַנְגָּעָן
אַרְיִינְלִילְיָן אַזְּנָ טָאָש; אֲזִוָּן שְׁפָעִיטָעָר, וּוּעָן שְׁכִינָעָר וּוּעַט נַיְשָׁט צָעָן, אַוְן וּוּעַט ערִיָּן אַיִן
גִּיסְטָעָן, וּוּעַט ערִיָּן עַס קַעְנָעָן לִיְיַעַן אַוְן לְעַרְעָן, אֲזִוָּן דָּאַס וּוּעַט אַיִם צְוִירָק בְּעַנְגָּעָן צָוָם
אַיִלְבָּרְשֶׁטֶן. מַעֲנִיחָן יְיַיָּן זְוִיְּבָר אַסְאָךְ שְׁוּעָרְיִיךְ יְיַיָּן אַיִן לְעָבָן, בְּרוֹתְנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת, אַוְן
זָמִיט זָעַם וּוּסָס מַעֲן גַּעֲבָט פָּאר מַעֲנִיחָן צָו פָּאַרְזָוָן פָּוָן דִּי גַּעַוְאַלְדָּגָע עַצְוָת אַוְן הַתְּחִזְקָות
אַוְן רְבָּיָן, קָעָן מַעֲן מִיט דָּעֵם מַקְשָׁ רַאֲטָעוּן אִידְישָׁע קִינְדָּר, אֲזִוָּן דִּי שְׁכָר אַיִלְבָּרְשֶׁטֶן
אַוְן שְׁאַבְּגָר.

פָּאַרְשְׁטִיטִיָּה זֶה דָּעֵר סְמָךְ מִסְקָנוֹת אֲוִיסְהָלָלָתוֹן, מֵעַן האַקְטָט דָּאַךְ אָוְנְגָּט
מִישִׁיט דָּעַם זַיִן גָּאנְצָע האַרְעָוָוָאנְגַּע. עָרָא בְּגַעַט שְׂוֹעָר צַוְּבָרָעָכָן דִּי מַוטְ פָּונְ מַעֲנְטָשָׁן אָז
בְּעָנָן זָאַל פָּאַרְלִין דִּי חַשְׁקָה צַוְּיַין וְאוֹיְלָן עַרְלָהָן, אָנוֹ דִּי הַיְּילְעָגָן סְפִּירָם יְעַנְגָּן מַחְזָק אָנוֹ
מַעֲלוֹד אָז מַעַן זַיִל זַיִק נִישְׁטָל לְאַזְזַן צַוְּבָרָעָכָן פָּונְ קַיִן שָׁוָם זַיָּה, וְיַיִלְסִי וְאָסָא
הַאֲטָס נָאָר אָפְגָעָטוֹן אַין לְעָבָן, גַּעַן עָרָא אַיְבִיגְ צְרוּיקָן קוּמָעָן דָּאַס פָּאַרְשְׁפָּגִילִין דִּי הַיְּילְעָגָן סְפִּירָם פָּונְ
וּעַט דָּעֵר סְמָךְ קַיִם זַוְּקָן אַלְעָא וְעוֹנָן צַוְּשְׁטָעָרָן דָּאַס פָּאַרְשְׁפָּגִילִין דִּי הַיְּילְעָגָן סְפִּירָם פָּונְ
בְּבִיאַן. דָּעֵר רַבִּי הַאֲטָס דָּעַרְצְּצִילָט אוֹיר זֶה וְעַלְלָה הַאֲטָס דָּעֵר סְמָךְ קַיִם גַּעַטְשָׁוִוָּה,²⁾ אָז אָיְדָעָר זַיִן נְשָׁמָה קוּמָת
זְקוּרָאָפָּה אַיְבָּאָפָּה זֶה וְעַלְלָה, הַאֲטָס אַד שְׁוִין גַּיְשָׁתָּא וְאָסָעָן צַוְּזָקָן. הַאֲטָס מַעַן גַּעַטְשָׁוִוָּה פָּאָרָן
סְמָךְ³⁾ כְּבָס אָז דִּי שְׁמָה מַה אָרְאָפְקָעָמוֹן אַיְבָּאָפָּה זֶה וְעַלְלָה, אָנוֹ עָרָא זַיִל זַיִן זַוְּקָן אָן עַצָּה.
עַרְבָּה זֶה אָנוֹ אָוּזָק גַּעַטְשָׁוִוָּה אַזְזַיְלָהָן וְעַזְזָרָהָן אָזְזַיְלָהָן וְעַזְזָרָהָן אָזְזַיְלָהָן

ונבררבא צוֹרְבָּנוּנִי יְהִוָּדוֹ אַיִלְגָּמִן יְבָרְכָּרְבָּנוּנִי
אונֵין דַּעֲצָה אַיִן טַקָּע וַיְהִי נָאָבָד צָוָנִים אֶתְּנָאָבָד...
רַסְלְבָּעַ סְפָרִים, מַעַן וּוְעַט חַזְקָה מַאֲכָן דָּעָרְפָּן, אָנוֹ מַעַן וּוְעַט לְאָכוֹן...
אַמְעָנֵשׁ קַוְקָט אַבְעָרְמִיס אַנְמַתְדִּינָן בְּלִיק, וַעֲטָעָר אַז דַּעַם הַיְלִילָן רַבְנִיסָּס סְפָרִים
עַגְעָנִים' אַוְן מַחְזָק אַיִד אַיִן דַּי שְׂוּרְעָטְסָע מַצְבִּים, דַּי הַיְלִילָעָסָסָס קַהְבָּן דַּעַם כָּה

מזה בראויין נאכטן זאנגן או איזוי וו ער אלליין אויזי מוקורב געווואווארן צום הייליגן רבביין דורען מולערן אשי פלענטן זאנגן או איזוי וו ער אלליין אויזי מוקורב געווואווארן צום הייליגן רבביין דורען זעם וואס א איד האט אגעגעבען דעם ספר "משבת וועלט" פאר זיין פאטען. אונז מוהראאש' האט געטראן דעם ספר אונז געגעבען די הייליגן ווערטער פון התהתקות, אונז קאָס האט איזים עמעמאכט פאר אונ ערליךער איד, דעריבער האט ער זיך וויטער איזוך איזינגעעליגט אונז דעם נוּנוֹ פֿאַרְשְׁפִּין דֵי הַיְלִיגָּן סְפִּירִים פֿאַר יְדֻעָּן אִיד, אָנוּ מִיט דַּעַם צְרוּרִק בְּרַעֲנָנוּ אֶלְעָן אִידן גִּנְגְּזִינְגְּרָוָוָן

שְׁמוֹעֵל אָן גַּעֲדָאנְקָעִין

ווער עס איז אלץ פריליך, לעבעט אן אמאטער אין גוטע נגען אלעמאָל. ווער עס
וועיל קאָבן א גוטע געשםאָקע לעבען, א לעבען מיטין אייבערשטיין, זאל פֿרוּבִּירן אויף
אַאלע וועגן צו זיין פריליך, איזן נישט קוּקָן איזן זיך נישט וויסנְדִּיג מאָכן פֿון קִין
שרום זאָה וואָס קעָז שטערטוֹן פֿון דעם.

בידי דיבנ' באים און בני הנטיאים איז אלין געוווען מוזיקאליעש כליל זמר, אַתָּה
וונבל וקנור, זי' קאָבן געזינגען און געטאנציג קסדר, און דורךעט קאָבן זי' זוכָה
געוווען צו די הארה פון נבוואה. (אמר מוֹהָרָאַשׁ, חלְק א', סִינְגְּמִיד)

א בריון פונעם ראש ישיבה שליט"

**די עבودה אין די
שׁוֹבְבִי"ם טעג**

**בעדותה ה' יתברך
יום ה' פרשת שמota, ט' ז' טבת, שנת תשפ"ה לפרט קען
לפכבוד ... נרוי זעיר**

דער רבּי זאגט (פֶּרְבָּדָר אַת אַמְוֹהָ, סִינְגָּל): **עַל יְדֵי אַמְוֹהָ**, הַקְּדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא יְסַלֵּחַ לְךָ עַל כָּל עוֹנוֹתֶךָ, דָּרוֹךְ אַמְוֹהָ אֵין דָעַר אַיְבָּעָרְשָׁטָעַר מַזְחָל אָוִיךְ אֲלַעַ עֲבִירֹתָן; זָאַלְסָטוּ זִיךְ אַרְיִיטָוּן אֵין דִי אַמְוֹהָ, חַצְרָא אַמְוֹהָ, אַוְן לְעֵבָמִיט אַמְוֹהָ, אָז עַס אֵין גָּאוֹנִישֶׁת דָא אוֹסְטָעַר דָעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן, אַלְעָס פִּירַט דָעַר אַיְבָּעָרְשָׁטָעַר. חַכְמָנוּ זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה זָאַגְּן (הילין ז): "איַן אָדָם נַזְקָה אַצְבָּעַו מְלֻמְפָה אֶלָּא אִם בָּן מַכְרִיזָן עַלְיוֹ מַלְמָעָלה", אַכְעַנְטָשׁ צַוקְלָעַמֶּט זִיךְ נִישָׁט זִין פִּינְגָּר אַנְ דָעַם וּוֹאָסְטָעַן זָאַל אַוִיסְרוֹפָן אֵין הִימָל פָּונְ פָּאָרָאָוִיס אָז דָעַר מַעֲנוֹנָשׁ זָאַל זִיךְ צַעְקָלָאָפָן זִין פִּינְגָּר; פְּרָנָה, קִינְדָּר, גַּעֲזָוֹתָן - אַלְעָס מַאֲכָת דָעַר אַיְבָּעָרְשָׁטָעַר.

וְנַואָס זֶאָל אִיךְ דֵּיר זָאנָגְן מִין לִיבָּעַר בְּרוֹדָעַר, מִין
הַאֲרַצִּיכְעָר חַכְּבָּר; דֵּי לְעַבְּן וּוֹעַט דֵּיר וּוֹעַרְן זִיס, מִטְּ אַמְנוֹנָה
אַאי אַזְוֵי שִׁין אַלְעָס, וּוֹעַן אַמְעַנְשׁ גַּעַמְתָּ אַרְיָין אַין יַיְךְ דֵּי
אַמְנוֹנָה - גַּיְיט אַם אַלְעָס נָאָר אַרְעָרָשׁ; מַעַן וּוֹיְסַט אַז קַיְינָר
קַעַן גַּאֲרַנְיִשְׁטָט טָן, קַיְינָר קַעַן נִישְׁטָט שַׁלְעַכְטָט טָן אַין
קַיְינָר קַעַן נִישְׁטָט גַּוְטָס טָן, אַלְעָס וּוֹאָס פָּאַסְרָט אַיז פָּוֹנָעָם
אַיְיבָּרָשְׁטָן.

ראש אין אונער עבורה אין די שוכב"ס טעג; צורן
אמונה, לעבן מיט אומנה. דער רב' זאקט (שיחות מהרץ סיון לה):
"אצל העולם אומנה הו דבר קצטן", כי די וועלט איז אומנה
א קליניקיט, "ואצל אומנה הו דבר גדרל קאוד", אבער ב"י
מיר איז דער עיך אומנה, עזער האמנה קיא בל' שום
חכמתו וחקירותו בל', און קיין חקירות און און קיין חכמתו,
יעך בפישיות גמור כמו ש恒נים וחתמן עם הנסיבות
מאמים", נאר איזו ורי פרייען און פֿשׂטער מענטשן גלייכן.
דער איבערשטער זאל העלפּן זאלסט
האנן הצלחה אין אלע ענינים.

ספר המדוזות תפלה

מ. הגנה ונווטל ידיו ומגניהם תפליין וקוריא קריית שם ומתפלל, פאלו בנה מזבח והקריב עליו קרבן וכאלו טבל. ווער עס גיט איזיס אינערפררי אין בית הכסא, ער וואשט זיך די הענט, ער ליגט תפליין, ער ליינט קריית שם, און ער דאווענט; איז איזוי ווי ער האט געבענט א מזבח און מקריב געועען אויף דעם א קרבן, און איזוי ווי ער האט זיך געטובלט.

לأنו לעובן. מאי שונחר לומר דבר קדוש בבית הטעפת, יונפה לארכיות ימים. וורע עס געבעט אכטונג נישט צו רענן ההיליע זאנן אין א טמא גע פלאן, וועת זוכה זיין צו א

איז גראעסער פון מעשימים טובים אונז פון קרבנות. גדרולה תפלה מפעשים טובים ומן הקרבות. תפלה מב.

שאלות ותשובות בראש לט

**רֹוי אֶזְזִי
קַיְמָפּעַט מְעַן
בֵּין דֵי שׁוֹרִיגַעַר?**

שאלה:

לכבוד דער ראש שבה שלט'א, מיר האלטן בייס ערשותן קינד מיטין איבערשטונגס הילך בעעה טובעה וומואצלאה, און מיטין איבערשטונגס הילך גייט מײַן וויבק קימפֿעַטָּן בֵּי מײַן שוויגער און מיר גײַען זיך אָרְבִּיעַן צו מײַן שוויגער אַידערעהים פָּאָר אַ שויינע פָּאָר וּזְאָקָן; וויל אַיך בעטן אויב דער ראש שיבָּה קען מיר צונגיינטן וויאָזוֹן מען פִּירט זיך אָזִיך וווען מען וווײַנט בֵּי דִּישׁ שוויגער, בְּכָל וויאָזוֹן מַמְּדִרְגִּיט ייך אַרְוֹם אַין דִּהוֹי, צִי קען מען זיך דְּרוּיאַן מִיטַּעַטְקָה קְלִיעָר, אַון אָזּוֹן ווּוִי אָזּוֹן מען רעדט מִיטַּדְּשָׁה זיך אָזּוֹיפֿיל מָאל, אַון אָזּוֹן ווּוִיטָר.

א גרויסן יישר פֿנְחַ פָּאֵר דִּי שְׁיעֹורִים אוֹיפְּ קָוֵל בְּרֶסְלֶבֶן, אָז סְפָעָצִיעַל פָּאֵר
דִּי שְׁיעֹור וּוָאֵס דְּעֵרֶר רָאֵשׁ יִשְׁכַּחַ שְׁלִיטָא גַּעֲבֵט פָּאֵר אַינְגָעָלִיט יַעֲזַן
דאָנְעָרְשָׁטָאגּ נְאָכְטַ.

יִשְׁרָכֶן

יום ה' פְּרִשָּׁת וַיַּחַי, ט' טִיבַת, שָׁנַת תִּשְׁפָ"ה לְפָרָט קֶטֶן

לקבוד ... גרו יאיר
ازה בא ערב אלאש בזין ברינו

דאנק און זויב דעם אײַבערשטן אוֹ מען האלט שׂוֹין דאָ, מען גראַיט זיך אוֹיף אַ שְׁמַחָה; ווּפֿיל מְשֻׁפְּחוֹת שְׁטוּיעָן אָונֵן ווּאוֹרטִין אָס זָאל זַיִן לִיכְטִיגָּר ווּוּרְעָן, זַיִן זָאל זַוְּכָה זַיִן צוֹ קִינְדָּרָעָ; ווּפֿיל עַלְפְּעָרָן ווּזַיִן אָונֵן בעטָן דעם אַיְּבעַרְשַׁטָּן אוֹ זַיִינְרָעָ חֲתוּנָה גַּעֲהָאָטָעָ קִינְדָּרָע זָאל זַוְּכָה זַיִן צוֹ קִינְדָּרָע, אָונֵן אוֹ מעַן אַיִּז זַוְּכָה, מעַן גַּיְּיטָה האָבָן אַ קִּידָּר - דָּאָרָף מעַן טָאג אָונֵן אַקְאַט זָאגָן: "שְׁבָח אַיְּבעַרְשַׁטָּר, אַיך דָּאָnk דִּיך אַיְּבעַרְשַׁטָּר, בִּיסְט אַזְוִי גּוֹט צוֹ מַיִּאָן אַיְּבעַרְשַׁטָּר", אָונֵן בעטָן פָּאָר אַידְיִישָׁעָ קִינְדָּרָע, אַלְעָן זָאל זַוְּכָה זַיִן צוֹ קִינְדָּרָע אָונֵן צוֹ נְחַת פָּוּn דִּיך קִינְדָּרָע.

או דיזן וויביס אעלטערן געמען דיך אוירין פאר אפער זואכן - דארפאסטו זיין
זיגיינער דאנקען. ווען דו קומפט אהיים צו זיין זאלסטו זיין גורבן און זאגן שפֿח,
קיינט אל נישט אריינקזען און קלאפען, און זואטען מען זאל דיר עפּגענען; א菲尔
מען מאכט דיר שפֿרין היימיש ווּכוֹ - אלסטזוייך פֿרין מיט דורך ארץ.

ועונ דו גיאיסט אורייס פון שטוף זאלסטו עזען צי דו קענטסט עפערס העלפן, וויל למישל ארוייס טראגן די מיטס וכדומעה להה. איזוי אויה, וווען מען געבעט דיר עסן זאלסטו זיך באדראנקען אויף די עסן. דריי זיך נישט ארום מיט די נאקט קללייעצער, פיר זיך איזוי אויף זיין מען פירט זיך אין די פנעמד, און אפלילו זיך וועלן דיר באקוועם מאנן און דיר זאגן זאלסט זיך פירן היימיש, זאלסטו זיך באדראנקען אבער זיך וויטער פירן מיט דורך אונז. אַשוינויגר גויסט מען, און או מען פרעוגט שאלוות ענטפערט מען, מען פירט זיך מיט שכל און מיט יראת שמיט.

קוק אונזעך אויף דיעג' באקוועט האומליכקייטן, און איז עס איז דיר באקוועט
 צו זיין אין דיעג' אינגעגען ד' אמות – זאלסטו געדענצען או א קימעטארין
 דאריך זיך אפרען, בפיט בעייד ד' ענשטע קיבד דאריך פען קאנן די מאמע זיך
 אפערזיזן, זאלסט נישט זאנן און אויך נישט מרדזז זיין או עס איז דיר נישט
 איזוי באקוועט, זאלסט זיך פעריען או דיין וויב גען זיך אפרען, און ווען עס

וְדַי צִיטָה וּוֹעֶסֶת צָרָרִיק אֲחַיִם גַּיְן.

אָמֵן אָמֵן אָמֵן אָמֵן

די לעבנש געושים בטע פון הייליגן רביע' (קצ')

אַנְיָעֵם אֲכַלְתִּי טָאגַת הָאָט דְּעַרְתִּי גַּעֲמַכְתִּי דַּעַם בְּרִיתְתִּפְרָץ אַיִינְיקֶל, אָוֹן
בְּנָאָךְ דִּי בְּרִיתְתִּי אַיְזַר גַּעֲנוּעַן וַיְיַעַר פְּרָילִיךְ דַּעַם גַּאנְצָן טָאגַת. דָּאָס קִינְדְּ הָאָט
מַעַן אַטְמַעַן גַּעֲגַעַבְן יִשְׂרָאֵל, אֲכַלְתִּי הַיְּילָגָן בַּעַל שֵׁם טֻוב זַיִעַ. אַיִינְעַר הָאָט
דַּעַרְמָאָטְתִּי דַּעַם רַבְּיַין אַז דָּאָס קִינְדְּ הַיִּיסְטִי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי שְׁרָה, פַּוּקְטִי וּמַעַן
הָאָט גַּעֲרוּפְן דַּעַם הַיְּילָגָן בַּעַל שֵׁם טֻוב זַיִעַ, וּוֹאָס זַיִעַ מַאֲמָעַ הָאָט אַוַּיַּק
גַּעֲהַיִיסְקִין שְׁרָה. דְּעַרְתִּי הָאָט גַּעֲשַׁמְּיִיכְלָט אָוֹן אַיִם צַוְּגַעַשְׁאַקְלָט מִיטַּקְאָפָּה.
דַּעַם דְּרָעַנְן טָאגַ פְּנַעַם בְּרִיתְתִּי, שְׁלַשִּׁי לְמִילָה, אָז דִי קִימְפַעְתְּאַרְזִין וַיְיַעַר
פְּאַרְשְׁלָאָפְטִי גַּעֲנוֹאָרֶן, דְּעַרְתִּי הָאָט גַּעֲהָאָט בָּאָר אַסְאָךְ צַעַר פָּזְן דַּעַם, עַר
אַיְזַלְיַיךְ אַרְוִיסְטִין הַוִּי, עַר אַיְזַלְאָקָן שְׁגַעַל אָוֹן אַיְזַרְיַין אַיְזַרְאָן, אָוֹן
עַר קָאָט גַּעֲהַיִיסְקִין דַּעַם בַּעַל עַגְלָה עַר זָאָל שְׁגַעַל גַּעֲשַׁוְוִידְ אַרְוִיסְפְּאָן פָּוּן
קְרִימְגִינְשָׁאָק.

דער רביה הנט גענאנט או זיין חיות גיט אים ארטיס פון גראוס צער, און דער מעונטש וואס האט אים באגלייט די גאנצע וועג, ר' שמואל פון טעליך, האט זיך אביסל פארזוקט, ער האט נישט צועגליינט קאפ ווען דער רביה האט אים גענאנט, "קום שווין יעט, לאמר אוועקפאן פון דא", דער בפער האט אים דער רביה זארט איבערגעלאזט, און ער האט געדראפט אלילין דינגען אַ וואגן און נאכלזויין דעם רבין, בי ער האט געדראפיקט אינמאן וועג.

תרמ"ז

פָּאַר פּוֹרִים, הָאָת דָּעַר רְבִי זַיִק שְׁטִילֻעָהִיט אֲפָגָעַשְׁמוּעַסְט מֵיט ר' שָׁמוֹאל טַעַפְלִיקָעֶר זַיִל, וּוֹאָס עַד אַיז גַּעֲוֹעַן אַיְינָעֶר פֿוֹן דִּי שְׁטָאַרְקָעַ פְּלָמִידִים פֿוֹן הַיְילִינָן רְבִיִּין, זַיְאָר אַגְּרוֹסִיכָעֶר עַרְלִיכָעֶר אַיד, אַק עַר הָאָט אַזְיךְ עַזְוֹק גַּעֲוֹעַן אַנְיָפְנָה, אַנְזָן דָּעַר רְבִי הָאָט זַיִק אֲפָגָעַשְׁמוּעַסְט מֵיט אַים אַזְיךְ אַזְוִי וּוֹי עַר פְּלָאנָט אַנוּקְצּוּפְאָחָן אַזְיךְ אַלְאַנְגָּע נְסָעָה, אַוְיב עַר וּוֹילְמִיטְפְּאָחָן כִּיטִּים אַיִם.

ר' שְׁמַואֵל הָאָט גַּלְיִיךְ מְסֻכִּים גַּעֲוֹעַן, דָּעַר רְבִי הָאָט אַים אַבְעַד גַּעֲזָאנְט אָז עַר וּאַרְפְּ קְוּדָס פְּרָעָעָן רְשִׁוָּת פֿוֹן זַיִן וּוֹיְבָ, אַוְיב זַי אַיז מְסֻכִּים אָז אַיר מַאֲן זַיְאָל נִישְׁתְּ וְזַיִן אַיְנְרוּחִים פָּאָר בְּעָקָר אַיאָר, וּוֹיְלְ דָּאָס אַיז גַּעֲוֹעַן לְכַחְלָה דִּי פְּלָאוֹן פֿוֹן הַיְילִינָן רְבִיִּין אַז עַד וּוֹעַט זַיִק אַוְיפְּהַאַלְטָן אַזְוִיְּפָן וּוֹעַגְפָּאָר אַיאָר. פָּאָרְשְׁטִיטִיט זַיִק אַז זַיִן וּוֹיְבָ הָאָט גַּלְיִיךְ מְסֻכִּים גַּעֲוֹעַן מִיטִּין גַּאנְצָן הָאָרֶן אָז אַיר מַאֲן זַיְאָל זַוְּכָה זַיִן צַוְּ פָּאָרְן מִיטִּין הַיְילִינָן רְבִיִּין אָזְיךְ בָּאַדְרְעַנְעָן, זַי הָאָט גַּעֲהָאָט אַשְׁטָאַרְקָעַ גַּעֲפִיל אַין הַיְילִינָן רְבִיִּין, דִּי לִיכְתִּיגְיִיטִיט פֿוֹן הַיְילִינָן וּרְבִיִּין הָאָט גַּעֲשִׁינְטִיט בַּיִּ אַיר.

דער רביה האט געגענונג פארא ר' שמואל קרייסיג רענאנדליך, וויאס מיט דעם
האט ער געקויפט א זואגן מיט פערד, אוון אויך געדינגען א בעל ענגלה וואס
קען זיך אוונגעין מיט די פערד, אוון צונאמען מיט ר' שמואל קאט דער רביה
אויך מיטגענומען ר' נפתלי פון נעמירוב זיל.

תרמה
 אידי'יך דער הייליגער רבבי קאט זיך אַרוֹסִיגָּעָלָאַזֶּט אוֹרֵךְ דִּי נְסִיעָה, האט
 ער געניאגט, "איך בין אווי וויי אַקלִין אַינְגָּל ווֹאָס ווֹיל נִישְׁט גִּין אַין חֲדָר,
 אַבְּכָר ווֹעַן ער ווֹעַט גִּין אַין חֲדָר ווֹעַט ער קַעַנְעָן לְעַרְגָּעָן. ווֹעַן דִּי ווֹעַלְתָּ
 ווֹאַלְטָן גַּעֲוָוָאַקְט פָּאַרְנוֹאָס אַיךְ פָּאָר, ווֹאַלְטָן זַיִן גַּעֲקָוָשָׁט מִיּוֹעַ פִּיסְטְּרִיטִי!
 מִיט יְעַדְעַ טְרִיט אָונֵן טְרִיט ווֹאָס אַיךְ גַּעַב, ווֹעַג אַיךְ אַרְאָפְּ דַעַם ווֹאַגְּשָׁאל
 פָּאָר דִּי נְגַאנְצָע ווֹעַלְתָּן לְכָפְּרִ זְכוֹתָה".

תרכטט דער הייליגער רבבי איז אַרוויס פון הויז און איז אַרוויס אָוִיכֶן וואגן מיט

ר' שמואל טעפליקער און ר' נפתלי פון געמעירוב.
 גלייך ווען דער רביה האט זיך אַרוֹפָּגָעָזָעָט אַוִּיפָּן ווְאַגְּן הַאַט עַד
 געקלאָשֶׁט מִיט דֵי קָעָנֶט מִיט אַגְּוָוָאָלְדִּיכְעָ שְׁמָחָה אָן עַר הַאַט גַּעֲזָגְט,
 "הַיְגִינְתָּ הַזְּבָט זִיךְ אַנְצִיעַ זָאָךְ!" מִיד זָעָנָעָן יַעַצְט אַזְׂיִי וּזְיִינְעַד זָוָא
 זִינְגָט בָּאָר אַהֲלִיכְעָ שְׁיִינְעָ נִיגָּן, אָנוֹן דַּעַר גָּאנְצָעָר עַולְם טָאָצָט מִיט. אַין
 דַּי זִינְט שְׁטִיטִי אַבְּעָר אַיְינְעָר וּזָאָס פָּאָרְשְׁטִיטִי נִישְׁתָּ אָוָן הַעֲרָט נִישְׁתָּ דָעַם
 נִיגָּן, אָן עַר וּוּוֹנְגָעָרט זִיךְ זַיְעָר, פָּאָרְוּוֹאָס לְזִיפְטָ מַעַן נַאֲךְ יַעֲנָעָם
 מְעֻנְשָׁ ? פָּאָרְוּוֹאָס טָאָנְצָט יַעֲדָר ? דַּי זַעֲלְבָעָ אַיְיַעַט מַאֲדָנָעָ אַין דַּי
 אָוִינְגָן פָּוּן מְעַנְטְּשָׁן פָּאָרְוּוֹאָס מַעַן לְזִיפְטָ מִיר נַאֲךְ. וְעוֹן אַיךְ וּוּעַל צְרוּקִים

